

Кръвопролитията и стремежитѣ на тѣзи два народа не сж възнаградени; напротивъ, положението имъ отъ день на день се влошава“.

За френцитѣ Селимински не иска да говори, понеже не ги е упозналъ прѣко и сѣди само по пресата. Ясно е, че той има предъ видъ събитията отъ юлската революция (1830) насамъ, когато се поддържа принципътъ за народенъ суверенитетъ и за ограничение на кралската властъ, съгласно думата: „Le roi règne, mais il ne gouverne pas“. Парламентаризмътъ въ Франция довежда на първо време до разлагане на управлението, поради нарушение на чиновнишкия стабилитетъ и поради съревнование на партиитѣ за надмощие въ властта, свързано съ безплодни и страстни полемики и всѣ какви изстѣпления или злоупотрѣби. Навдигането на радикални течения и демократизирането на учрежденията не внася подобрене ни въ икономическата областъ, ни въ културната. Държавниятъ авторитетъ страда силно, и ако буржоазията се хвърля въ безогледно забогатяване, подпомогната отъ управнитѣ, работничеството клони все повече къмъ социализма, проповѣдванъ отъ Прудона и Луи-Блана, и къмъ класова борба, раздухвана отъ тайни и явни организации. Атмосферата става все по-натегната и привърженицитѣ на легитизма се намиратъ въ голѣмъ смуть.

Долавяйки отъ далечъ това изостряне на политическитѣ борби на Западъ, Селимински вижда какъ и Гърция се поддава все повече на подобни либерални стремежи. И той не знае, дали малкиятъ, току-що освободенъ народъ, „ще бжде по-щастливъ съ конституцията, която сега толкова много се възхвалява“. Всичко зависи не отъ формитѣ, а отъ нравитѣ и условията. Свободенъ отъ предрасждѣци и взимайки нѣщата откъмъ тѣхната реална, а не въображаема стойность, Селимински забелязва хладно: „Може да прави добро впечатление това управление за християнитѣ, които живѣятъ вънъ отъ Гърция. Но свободнитѣ гърци за дълго време ще бждатъ нещастни поради географското положение на страната си, поради неплодородието на Гърция, поради голѣмата си надменность и извънредното си самохвалство“. Безъ възможность да запазятъ своето занаятчийско производство отъ конкуренцията на европейската индустрия, гърцитѣ и полити-